

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce **J. P. ml.**, zastoupeného opatrovníkem J. P. st., oba bytem P., proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě ze dne 24.11.2011 proti rozhodnutí **Krajského úřadu Plzeňského kraje** se sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň, ze dne 3.10.2011 č.j.: X o příspěvek na péči,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 3. října 2011 č.j.: X se z r u š u j e pro vady řízení a věc se v r a c í žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

S účinností od 1.1.2012 byl zákonem č. 366/2011 Sb. změněn i zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, proto je nyní žalovaným **Ministerstvo práce a sociálních věcí** se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2 (dále jen **MPSV**), na něhož přešla působnost krajských úřadů, a nikoli Krajský úřad Plzeňského kraje, který byl odvolacím orgánem do 31.12.2011 (§ 77 odst. 1), jehož rozhodnutí ze dne 3.10.2011 bylo žalobou napadeno.

*Včasnou žalobou ze dne 24.11.2011, k níž byla připojena i kopie napadeného rozhodnutí, se žalobce zastoupený shora jmenovaným opatrovníkem domáhá zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje, odbor sociálních věcí (dále jen **KÚ**), ze dne 3.10.2011 č.j.: X, jímž bylo k jeho odvolání změněno rozhodnutí Městského úřadu Domažlice, odbor sociálních věcí a zdravotnictví (dále jen **MěÚ**), č.j.: X ze dne 18.1.2010, kterým bylo rozhodnuto nepřiznat žalobci příspěvek na péči, dle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., **správní řád**, takto: „Dle § 4, § 5, § 7, § 8 písm. a) § 9, § 11 odst. 1 písm. b) § 13 a § 118*

zákona č. 108/2006, o sociálních službách, J. P., zastoupenému opatrovníkem panem J. P., se s účinností od 29.9.2009 přiznává příspěvek na péči ve výši 2.000 Kč měsíčně.“

V žalobě popsal žalobce všechna řízení o příspěvku na péči od podání žádosti dne 1.6.2007 s tím, že napadá rozhodnutí KÚ ze dne 3.10.2011, kterým mu byl změnou rozhodnutí MěÚ ze dne 18.1.2010 přiznán od 29.9.2009 příspěvek na péči ve výši 2000,-Kč měsíčně, a požaduje jeho zrušení a vrácení k dalšímu řízení, protože je rozsudkem Okresního soudu v Domažlicích č.j. 13Nc 774/2009-70 ze dne 1.12.2009 zbaven způsobilosti k právním úkonům (*opatrovníkem ustanoven otec žalobce J..P., usnesením uvedeného soudu ze dne 25.1.2010*) a je zřejmé, že téměř všechny úkony péče o vlastní osobu, které dle Posudkové komise MPSV pracoviště v Plzni (dále jen **PK MPSV** či **komise**) zvládá, zvládá žalobce pod dohledem opatrovníka, tedy je schopen je zvládnout jen částečně a úkony soběstačnosti za něho vlastně všechny obstarává opatrovník, tedy je nezvládá.

Dle připojené kopie *pravomocného rozsudku Okresního soudu v Domažlicích č.j. 13Nc 774/2009-70 ze dne 1.12.2009* byl žalobce zbaven způsobilosti k právním úkonům a poté mu byl pravomocným usnesením téhož soudu ze dne 25.1.2010 ustanoven opatrovníkem jeho otec J. P.

V odůvodnění *napadeného rozhodnutí ze dne 3.10.2011 č.j.: X* popsal KÚ průběh celého řízení zahájený podáním žádosti žalobce dne 29.9.2009 o příspěvek na péči u MěÚ a zdůraznil, že po opakovaném posouzení po kompletním přešetření zdravotního stavu žalobce (psychologické vyšetření z 1.8.2011) a zhodnocením neurologem dne 16.8.2011, PK MPSV dne 15.9.2011 konstatovala ve svém závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí šlo o osobu, která se podle § 8 písm. a) zákona č. 108/2006 Sb., *o sociálních službách* (dále jen **zákon**), považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (*lehká závislost*), kdy z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebovala jako osoba závislá každodenní pomoc nebo dohled při více než 12 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti; tento stav existoval i k datu 29.9.2009 (tj. k datu podání žádosti o příspěvek); doba platnosti posudku byla PK MPSV stanovena do září 2014. Dle nálezu psychologa Mgr. B. ze dne 1.8.2011 jde u žalobce o lehkou mentální retardaci, IQ 61, je na úrovni dítěte mladšího školního věku se všemi kapacitami a limity z toho vyplývajícími. Zdravotní stav žalobce je dále negativně ovlivněn epilepsií. Přezkoumáním odvoláním napadeného rozhodnutí MěÚ bylo odvolání shledáno jako důvodné a proto KÚ změnil rozhodnutí MěÚ.

Ve vyjádření k žalobě KÚ dne 14.12.2011 také popsal průběh řízení a zdůraznil důvod změny závěru PK MPSV, která při dalším jednání dne 15.9.2011 dospěla především na podkladě naposledy provedeného podrobného vyšetření žalobce psychologem k odlišnému posudkovému závěru, že na podkladě zjištěného dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce nezvládá celkem 14 úkonů péče o vlastní osobu a soběstačnosti, což odpovídá I. stupni závislosti. Také bylo připomenuto, že stupeň závislosti pro účely hodnocení příspěvku na péči určuje PK MPSV ve svém kompletním posudku, jímž je KÚ vázán a vychází z něj jako z úplného a přesvědčivého podkladu pro vydání rozhodnutí. Dále bylo uvedeno, že dne 3.10.2011 se na KÚ obrátil veřejný ochránce práv po obdržení informace od MPSV, že bylo rozhodnutím MPSV ze dne 12.5.2011, č.j. : 2011/38513/221, zrušeno rozhodnutí KÚ, odboru sociálních věcí, č.j.: X, ze dne 12.5.2010 ve věci příspěvku na péči žalobce. Dne 22.11.2011

sdělil veřejný ochránce práv, že vedl šetření ve věci příspěvku na péči a vzhledem k tomu, že na základě nového posouzení zdravotního stavu bylo vydáno rozhodnutí, kterým byl s účinností od 29.9.2009 přiznán příspěvek na péči ve výši 2.000,-Kč měsíčně, šetření ve smyslu § 18 odst. 2 zákona č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, uzavřel. Závěrem bylo KÚ navrženo zamítnutí žaloby a nepřiznání nákladů řízení žádnému z účastníků.

Obsah správního spisu zasláního KÚ odpovídá skutečnostem uvedeným v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření KÚ a jsou v něm mimo jiné založeny i následující písemnosti:

- oznámení MěÚ ze dne 8.1.2009 o snížení příspěvku na péči žalobci po dosažení 18ti let věku ode dne 1.1.2009 z 9.000,-Kč na 8.000,-Kč měsíčně;
- oznámení MěÚ ze dne 8.1.2009 o zahájení správního řízení z moci úřední ve věci opětovného posouzení nároku a výše, jelikož dne 22.12.2008 skončila platnost zdravotního posudku příspěvku na péči ohledně žalobce;
- rozhodnutí MěÚ ze dne 24.6.2009 o odejmutí ode dne 1.7.2009 příspěvku na péči žalobci (dle sociálního šetření žalobce potřebuje pomoc při 9 úkonech péče o vlastní osobu a při 16 úkonech soběstačnosti a dle posouzení lékařskou posudkovou službou potřebuje pomoc při 1 úkonu péče o vlastní osobu a při 6 úkonech soběstačnosti, což odpovídá nezávislosti);
- rozhodnutí KÚ ze dne 21.8.2009 č.j.: X o změně rozhodnutí MěÚ ze dne 24.6.2009: „Ve výroku rozhodnutí se slova „odejmout ode dne 1.7.2009 příspěvek na péči“ se nahrazují slovy „odejmout příspěvek na péči od kalendářního měsíce, ve kterém bylo rozhodnutí oznámeno příjemci příspěvku“; ostatní skutečnosti uvedené ve výroku rozhodnutí se nemění (dle posudku PK MPSV ze dne 13.7. a 10.8.2009 žalobce nebyl osobou, která se dle § 8 zákona považuje za závislou na pomoci jiné osoby);
- žádost žalobce o příspěvek na péči ze dne 29.9.2009 (téhož dne doručena MěÚ);
- informace ze sociálního šetření ze dne 20.10.2009 (od 1.9.2009 žalobce v týdenním stacionáři Ústavu sociální péče pro tělesně postiženou mládež Zbůch, dále jen **ÚSP Zbůch**);
- „Výsledek posouzení stupně závislosti osoby pro účely příspěvku na péči“ od OSSZ Domažlice ze dne 28.12.2010 (žalobce není osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu ve smyslu § 8 zákona);
- rozhodnutí MěÚ ze dne 18.1.2010 o nepřiznání příspěvku na péči žalobci (dle posudku lékařské posudkové služby OSSZ Domažlice žalobce svede s pomocí 3 úkonů péče o vlastní osobu a 6 úkonů soběstačnosti);
- včasné odvolání žalobce ze dne 27.1.2010 proti rozhodnutí MěÚ ze dne 18.1.2010;
- posudek PK MPSV ze dne 25.3. a 15.4.2010 (k datu vydání napadeného rozhodnutí i k datu 29.9.2009 žalobce nebyl osobou, která je z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu závislá na pomoci jiné fyzické osoby ve smyslu § 8 zákona);
- rozhodnutí KÚ ze dne 12.5.2010 č.j.: X o zamítnutí odvolání žalobce a potvrzení napadeného rozhodnutí MěÚ ze dne 18.1.2010 (odkázáno na posudek PK MPSV v této věci);
- rozhodnutí MPSV ze dne 12.5.2011 č.j.: X, jímž dle § 97 odst. 3 a § 98 správního řádu bylo rozhodnutí KÚ ze dne 12.5.2010 zrušeno a věc vrácena odvolacímu orgánu, tj. KÚ k novému projednání;
- posudek PK MPSV ze dne 15.9.2011 – k datu vydání napadeného rozhodnutí šlo o osobu, která se podle § 8 písm. a) zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost) a tento stav existoval i k datu 29.9.2009, vznik 23.12.2008, doba platnosti (lhůta KLP) 9/2014 (komise na rozdíl od předchozích posudkových hodnocení dospěla k odlišnému posudkovému závěru především na podkladě naposledy provedeného

podrobného vyšetření žalobce psychologem, nově provedeného sociálního šetření i k samotnému projevu žalobce při jednání komise, samostatně nezvládá čtrnáct úkonů péče o vlastní osobu a soběstačnosti);

- rozhodnutí KÚ ze dne 3.10.2011 (žalobci doručeno dne 5.10.2011);

- sdělení veřejného ochránce práv ze dne 22.11.2011 o uzavření šetření vzhledem k tomu, že žalobci byl od 29.9.2009 přiznán příspěvek na péči ve výši 2.000,-Kč měsíčně.

Žalobce po doručení vyjádření KÚ dne 27.12.2011 setrval na žalobě a souhlasil s tím, aby soud o věci samé rozhodl bez jednání.

Z posudkového spisu vyžádaného soudem vedeného ohledně žalobce Okresní správy sociálního zabezpečení Domažlice (dále jen **OSSZ**) byly zjištěny po podání žádosti žalobce o příspěvek na péči dne 29.9.2009 ze založeného záznamu o jednání této OSSZ ze dne 28.12.2010 i posudku PK MPSV ze dne 25.3.2010 a jeho doplnění ze dne 15.4.2010 a poté 15.9.2011 shora uvedené skutečnosti.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen **s.ř.s.**) soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen **správní orgán**).

Podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí. Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jak vyplývá z § 75 odst. 1 s.ř.s. a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech sociální péče rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Dle § 3 **správního řádu** postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími základními zásadami správního řízení.

Podmínky nároku na příspěvek na péči jsou stanoveny v § 7 odst. 1, 2 zákona, kdy příspěvek se poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby za účelem zajištění potřebné pomoci a nárok na příspěvek má osoba uvedená v § 4 odst. 1, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při péči o vlastní osobu a při zajištění soběstačnosti v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle § 8.

Dle **§ 8 odst. 1 zákona** osoba se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby v
a) *stupni I* (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje každodenní pomoc nebo dohled při více než 12 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti nebo u osoby do 18 let věku při více než 4 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti,

b) *stupni II* (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje každodenní pomoc nebo dohled při více než 18 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti nebo u osoby do 18 let věku při více než 10 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti,

c) *stupni III* (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje každodenní pomoc nebo dohled při více než 24 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti nebo u osoby do 18 let věku při více než 15 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti,

d) *stupni IV* (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje každodenní pomoc nebo dohled při více než 30 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti nebo u osoby do 18 let věku při více než 20 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti.

V **§ 9 odst. 4 věta druhá zákona** je stanoveno, že pokud je osoba schopna zvládnout některý z úkonů uvedených v odstavcích 1 a 2 jen částečně, považuje se takový úkon pro účely hodnocení za úkon, který není schopna zvládnout.

Podle § 13 odst. 1, 2 a 3 zákona nárok na příspěvek vzniká dnem splnění podmínek stanovených v § 7 a 8. Nárok na výplatu příspěvku vzniká podáním žádosti o přiznání příspěvku, na který vznikl nárok podle odstavce 1, není-li řízení o jeho přiznání zahájeno z moci úřední. *Příspěvek může být přiznán a vyplácen nejdříve od počátku kalendářního měsíce, ve kterém bylo zahájeno řízení o přiznání příspěvku.* Splňuje-li oprávněná osoba podmínky nároku na příspěvek jen po část kalendářního měsíce, náleží příspěvek ve výši, v jaké náleží za kalendářní měsíc.

V této věci se podanou žalobou domáhal žalobce zrušení napadeného rozhodnutí KÚ z důvodů v ní uvedených. *Soud shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí KÚ je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, což způsobuje vady řízení, proto byla žaloba shledána důvodnou.* Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí, kterou zjišťuje soud ex offio, je pojmově spjata se soudním přezkumem takového rozhodnutí a k tomu, aby soud takový závěr učinil, není zapotřebí, aby žalobce nepřezkoumatelnost namítal; dojde-li soud k závěru, že napadené správní rozhodnutí je nepřezkoumatelné, zruší je, aniž by se námitkami žalobce musel věcně zabývat (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9.6.2004 sp.zn. 5A 157/2002 publikovaný ve Sbírce rozhodnutí uvedeného soudu pod č. 359/2004).

Napadené rozhodnutí KÚ není plně v souladu s § 68 správního řádu, v němž jsou stanoveny náležitosti rozhodnutí, jelikož v odst. 3 je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se

správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Dle názoru soudu KÚ plně nerespektoval závěry doplnění posudku PK MPSV ze dne 15.9.2011, neboť zohlednil pouze skutečnost, že stupeň I závislosti žalobce existoval i k datu 29.9.2009 (*podání žádosti o příspěvek na péči*), ale už nezohlednil datum vzniku této závislosti 23.12.2008 bez ohledu na to, že dne 8.1.2009 bylo z moci úřední zahájeno správní řízení ve věci opětovného posouzení nároku a výše příspěvku na péči (22.12.2008 *dosáhl žalobce věku 18 let*) a příspěvek na péči byl žalobci odejmut rozhodnutím MěÚ č.j.: X ze dne 24.6.2009 od 1.7.2009 a poté k jeho odvolání mu byl rozhodnutím KÚ ze dne 21.8.2009 č.j.: X odejmut příspěvek na péči od kalendářního měsíce, ve kterém bylo rozhodnutí oznámeno žalobci jako příjemci příspěvku, což nebylo v souladu s tehdy platným zněním § 14 odst. 2 zákona. *Správně tedy měl KÚ ve změnovém rozhodnutí ze dne 3.10.2011 ve výroku přiznat žalobci příspěvek na péči nikoli až od 29.9.2009 ve výši 2.000,-Kč měsíčně, ale již ode dne odejmutí příspěvku na péči či přinejmenším od 1.9.2009 v souladu s § 13 odst. 2 věta druhá zákona*, protože PK MPSV uvedla datum vzniku stupně I (lehká závislost) žalobce 23.12.2008; o uvedeném datu vzniku závislosti (*vlastně změny stupně závislosti po dosažení věku 18ti let žalobcem*) není v rozhodnutí ani zmínka. Kupodivu si KÚ nevyžádal další doplnění posudku PK MPSV, i když v něm vůbec neuvedla, na základě jakých rozhodných skutečností stanovila vznik závislosti stupně I žalobce dnem 23.12.2008. Není ani zjistitelný důvod, kvůli němuž komise hodnotila, že žalobce např. zvládá v péči o vlastní osobu přípravu stravy /bod a)/, podávání a porcování stravy /bod b)/ i provedení jednoduchého ošetření /bod q)/, což je v rozporu se sociálním šetřením ze dne 3.6.2010 (zvládá s dohledem či s pomocí) i se zprávou ředitele ÚSP Zbůch citovanou na straně 4 „Zprávy o šetření“ veřejného ochránce práv ze dne 14.12.2010 zaslané OSSZ dne 21.1.2011.

Také nelze přehlédnout pochybení KÚ, který ve výroku rozhodnutí ze dne 3.10.2011 neuvedl, že výše příspěvku od 1.1.2011 již nečiní 2.000,-Kč, ale pouze 800,-Kč měsíčně; ve výroku jsou sice uvedeny příslušné paragrafy zákona, ale přestože jsou dále členěny na odstavce (§§ 4, 5, 7, 9, 13) a některé z nich jsou členěny i na písmena (§§ 4 odst. 1, 5 odst. 1, 9 odst. 1 a 2), řádně jsou označeny pouze § 8 písm. a) a § 11 odst. 1 písm. b).

K námitkám žalobce soud připomíná, že výtky vůči jednání či chování členů PK MPSV nelze uplatnit v žalobě, ale pouze na příslušném oddělení MPSV. Pokud není plně vyhověno žádosti žalobce ohledně jím požadovaného stupně závislosti, neznamená to však, že je rozhodnutí příslušného správního orgánu nesprávné či v rozporu s příslušným zákonem, neboť o přiznání stupně závislosti I – IV rozhodují posudkoví lékaři (OSSZ - § 25 odst. 3 zákona) či PK MPSV (v odvolacím řízení - § 28 odst. 2 zákona), kteří posuzují zdravotní stav žadatelů ve vztahu k péči o vlastní osobu a soběstačnosti a výsledek posouzení je rozhodným podkladem pro vydání rozhodnutí; stejně tak je v jejich kompetenci, zda a do jaké doby stanoví platnost posudku o zdravotním stavu. Žalobce však konkrétně neuvedl, které úkony není schopen zvládat či nikoli, přičemž zbavení způsobilosti k právním úkonům automaticky neznamená, že tato osoba není schopna zvládat veškeré či většinu úkonů péče o vlastní osobu a soběstačnosti; nelze také přehlédnout, jestliže je žalobce v týdenním stacionáři ve Zbůchu, vykonává tam nezbytné jím zvládané úkony bez přítomnosti opatrovníka.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti **soud vyhověl žalobě žalobce**, i když i z jiných důvodů než uplatněných v žalobě, **a napadené rozhodnutí KÚ ze dne 3.10.2011 zrušil pro zjištěné vady řízení** (§ 78 odst. 1 věta první, odst. 4 s.ř.s.) **bez jednání** (§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.) a **věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení** (§ 78 odst. 4 s.ř.s.), jak vyplývá z **výroku I. rozsudku**, neboť v dalším řízení je nezbytné vyžádat doplnění posudku PK MPSV ve shora naznačeném směru a poté bude vydáno příslušným správním orgánem, který je vázán právním názorem soudu vyjádřeným v tomto rozsudku, nové rozhodnutí, jež bude v souladu s příslušnými zákonnými předpisy (správní řád i zákon č. 108/2006 Sb.).

O náhradě nákladů řízení (**výrok II. rozsudku**) bylo rozhodnuto dle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce však náklady řízení nepožadoval.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem

Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 31. ledna 2013

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně